

A garabonciás és sárkánya

1933-ban, június... a napot pontosan nem tudom, csak [annyit, hogy] rettenetesen nagy zivatar keletkezett. Az egész dolog úgy történt, hogy elmentem gombázni. Ahogy gombáztam, hát tanáltam egy fatönköt. Tőgyfa vót levágva. Abba' a fába' vót egy lyuk, oszt benne meg egy kis ember. Ojjan furcsa érzésem támadt. Hát ki lehet ez a kis ember, ez a törpe? Hát az garabonciás diák vót. Asszongya oszt nekem, hogy siessek haza, mer' nagy zivatar lesz. De én kíváncsi vótam, hogy mégis mi történik, hát nem mentem el. Megkerűtem ojjan ötven mééterre, oszt más iránybó' gyűttem vissza. A harmadik fa mellett megálltam. Ő csak olvasott egy könyvet. Ahogy a könyvet olvasta, hát kigyött a sárkány, ráült, oszt hova ment, azt nem láttam, de eltűnt. Tényleg nagy zivatar keletkezett. Meg is bántam, hogy ott maradtam. Zúgott minden, meg ojjan jég esett, mint egy galambtojás. Alig tudtam hazamenni. De ez igaz vót!